

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 262

TARRAGONA, DIVENDRES, 28 DE MAIG DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

"Es hora de fer la tria: d'una banda tota la gent honesta i de bona fe; de l'altra, els que exploten la revolució, com un negoci, els que deshonren la revolució amb tota mena de malifetes".

J. Pous i Pagés.

realitats

On va el G.E.P.C.I.?

Hem llegit la nota clara i contundent d'Esquerra Republicana de Catalunya sobre l'actitud i propòsits del G. E. P. C. I. pel que fa referència a la sindicació obligatòria de petits comerciants. Aquests petits comerciants si no es sindiquen seran — segons el "Gepei" — condemnats a la fam.

La nota es tant complerta i toca tant de ple a la llaga de la manobra que hom intenta realitzar que les nostres paraules sobriarien si no hi hagués per mig una actitud nostra defensada des de "LLIBERTAT" sobre la sindicació obligatòria a Espanya i a Catalunya.

Hem protestat sempre d'aquesta sindicació obligatòria, per creure — els fets ens ho han palesat rodonament — un error de govern el forçar les voluntats de gent inepta que solament han entrat a les sindicals a corsecar allò que tenien de bo i sa.

Com no havíem de protestar davant de la intemperància — creiem sincerament que serà fortuïta — dels companys que a Barcelona controlen l'esmentat "Gepei"?

No és aquest el camí, companys del "Gepei". Ara tracteu precisament d'imposar allò que vosaltres heu combatut durant deu mesos. No us queixàveu de les Collectivitats i socialitzacions caòtiques que una determinada sindical volia imposar a sang i foc per damunt dels interessos d'aquests petits comerciants? I ara quan aquest record encara es serva fresc a la vostra memòria voleu establir una altra dictadura interior precisament amb la gent que tant dieu defensar? Aleshores la vostra conducta com queda davant de la sindical germana?

Diem les coses pel seu nom, i es principi gairebé dogmàtic de "LLIBERTAT" defugir maniobres partidistes i hipocresies disfressades sota mantells de concòrdia i aliança. Per aquesta raó avui diem al G. E. P. C. I. que va per mal camí, tant i tant que si no rectifica aquesta ordre absurda i egoista li queda molt poc de vida.

Sortir d'un cercle viciós per entrar a un laberint de prodigi no és pas allò que el poble vol i desitja.

Nosaltres públicament ens declarem en contra d'aquest acord del "Gepei" de Barcelona, ensems que fem vots per què prompte sigui una realitat la rectificació que imposen les circumstàncies, altrament parlarem sense un respecte i una deferència que ara oferim al "Gepei" en atenció a allò que hauria d'ésser, no pas a allò que reflecteix l'esmentat acord.

A veure si a última hora això de la lleialtat, de la responsabilitat i de la decència política serà un somni d'estiu, inclús dins dels rengles moderats de l'antifeixisme català.

COP

Ales negres sobre el camp de Tarragona

A la matinada d'ahir, sobre les dues, es presentaren sobre les nostres comarques quatre trimotors facciosos, volant sobre Reus i les seves immediacions.

Un d'ells, volant a molt poca alçada llança un centenar de bombes, incendiàries i explosives. El bombardeig durà prop de mitja hora.

Els trimotors, després de la seva criminal acció s'internaren cap el mar en direcció a Palma de Mallorca.

Afortunadament no hi hagué cap desgràcia personal. Les sirenes de Reus i Tarragona avisaren a la població civil la necessitat de prendre precaucions, les quals foren adoptades amb tota normalitat.

En visitar els informadors al cap de la Comandància militar foren assabentats que fins a la tarda no seria donat el comunicat oficial del succeït.

Una lletra del Partit Socialista Unificat de Catalunya al Delegat d'Ordre Públic

Sobre les comissions investigadores dels fets contrarevolucionaris a les Comarques Catalanes

"Benvolgut senyor:

El P. S. U. de C. (I. C.) va acceptar en principi formar part de les comissions que havien de visitar les localitats on es cometieren delictes durant el darrer moviment contrarevolucionari, entenent que la seva missió es limitaria a concretar els fets ocorreguts i que d'acord amb el seu informe el Poder públic intervindria amb l'eficàcia i l'energia necessàries per tal d'exigir les degudes responsabilitats.

L'experiència, però, de les visites realitzades fins ara ens demostra que les esmentades comissions no han pogut escatir responsabilitats de cap mena i que s'han hagut de concretar a reposar uns Ajuntaments compostos pels mateixos individus que cometieren delictes. Per altra part, amb aquesta actuació la Delegació d'Ordre Públic del Govern de la República s'atribueix funcions que corresponen plenament, segons la Constitució i l'Estatut, al Departament de Governació del Govern de la Generalitat.

Es en virtut d'això que acabem d'exposar i vetllant per la justícia i la integritat de les nostres facultats autonòmiques, que el P. S. U. de C. ha pres l'acord de retirar els seus delegats a les Comissions que heu constituït.

Sense res més per comunicar-vos, rebeu les nostres salutacions cordials i sabeu-nos vostres en la lluita contra el feixisme i per la República. — Joan Comorera, secretari general."

Importants aconteixements polítics en perspectiva?

De "La Publicitat", que acostuma a estar molt ben informada, reprodueix aquesta nota política:

Després d'haver-se'n parlat amb gran insistència en els centres oficials, el doctor Serra Hunter informava ahir que el Parlament de Catalunya rependrà les seves tasques dintre d'un breu termini, el necessari perquè es reunixin abans els representants dels diversos grups parlamentaris.

¡Això no fa per nosaltres. Som catalans!

La raça catalana, degut a la poca cura que hom ha posat per evitar-ho, ha sofert una tant forta davallada en allò físic i en quant a gustos i sentiments, que avui hom pot adonar-se'n fins en els més petits detalls. Hem pretès imitar el senyoriu de terres enllà, deixant per anacrònic i poc bell el timbre de civilitat dels nostres vells mestres, ben educats, seriosos, de fina ironia, senyors en fi, en el sentit més pur que hom pot donar a la paraula, i hem aconseguit passant temps i temps blincant, torçant, lliscant la llengua i jugant els llavis parlar tant bé el castellà i, entrellucant postures, accions, jocs mímics de mans i braços, assemblar-nos tant al castellà cursi, que avui no ens fóra molt costós negar — si ens ho proposàvem — la nostra nacionalitat de catalans. I bé; es poca cosa això a l'albir de molts. I certament no fóra gran cosa si els sentiments es mantinguessin purs i si aquell neguit, aquella cura que hom ha posat en no trair-se amb el característic accent del català que parlava castellà i no volia que fos descoberta la seva procedència, no constituís un vehicle per aminorar la influència dels trets més característics de la nostra raça i — perquè no dir-ho — per envilir-nos amb costums del tot renyides no tant sols amb el nostre caràcter, si que també amb la moral i la salut, que són la fortalesa d'eterna raça.

Era per nosaltres agosarat parlar-ne en moments com els que vivim i en la forma com ho fem, per la temença de què fossin interpre-

tades les nostres paraules com a parpall per a desajuntar sectors que convé — és un dir — mantenir ben junts. Però sense pecar de set-ciències creiem estar en el cert dient que fóra preferible emprar el bloc abans de seguir permetent — fent allò humanament possible per evitar-ho — que els petits catalans, petits en anys, puguin amb costums importades, contràries a llur salut i a la dignitat d'homes.

En les escoles els mestres; en llurs cases els pares; en les places i carrers els primers ciutadans que s'hi trobin, si la presència del guarda-municipal no és prou, deuen evitar que es propaguin aquests vicis gens petits.

Això no fa per nosaltres. Som catalans! Amb aquestes paraules pot evitar-se molta cosa si es logra que els infants catalans — gens nou per cert — sentim l'orgull d'ésser catalans.

Això no fa per nosaltres. Si per vosaltres fa, per molt que ens dolgui, allà vosaltres. I estem segurs que lluny de devallar fins als forans, seran aquests els que procuraran alliberar-se de la malmiranda dels companys que no volen seguir llurs costums depauperats i acabaràn per no representar cap plaga per Catalunya a l'ensens que es pot lograr aminorar-la més enllà.

I conseguirem dos coses. Impregnar de catalanitat els costums dels catalans de pocs anys i elevar a un major grau de civilitat els que no volen o no en poden ésser.

JATORRI

Aquesta decisió té un innegable interès polític, sobretot tenint en compte el delicat moment per què travessa el nostre país en relació als seus òrgans de govern.

Cal recordar en primer terme que es parlà amb insistència de la reunió del Parlament durant aquella llarga crisi política del mes d'abril. Aleshores s'atribuïren decisions capitals a la primera autoritat de Catalunya, que no passaren de rumors "ben informats".

En l'actualitat cal tenir en compte que l'actual Govern de Catalunya és provisional, i ahir un diari ja demanava clarament que sortís d'aquest estat i es formés un Govern amb caràcter definitiu, que es pogués acabar degudament amb els

diversos problemes del moment. De més a més, i si tenim en compte la resolució de la política del Govern de la República, no tindria res d'estrany que a Catalunya es donés una solució semblant. De totes maneres tot això no passa de suposicions, per bé que "ben informades".

Les paraules del doctor Serra Hunter que transcrivim més avall també deixen entendre quelcom del que deixem dit: "El Parlament es reunirà per a convalidar els decrets del Govern i altres obligats motius de la vida autònoma catalana".

Quins motius seran? El Parlament es reunirà dintre de pocs dies; no val la pena d'advertir comentaris.

Paraules de Pous i Pagés als catalans

Pous i Pagés, l'il·lustre escriptor parlà dilluns des dels micròfons de les ràdios barcelonines, i com sempre que parla, les seves paraules són plenes d'ensenyançes per als catalans. No cal parlar de qui és Pous i Pagés, ningú pot dubtar d'ell, republicà i catalanista de tota la vida, home sense claudicacions ni defallències, és un exemple vívid pels catalans. Llegiu alguns fragments de la seva conferència i mediteu-los serenament:

A Catalunya sobren homes i sobra coratge. Desgraciadament hi sobren també moltes altres coses, que fan impossible que aquests homes i aquest coratge es puguin emprar a fons en bé de la llibertat i de Catalunya. I en primer terme hi sobren tots aquells que tenen un interès oposat a què la guerra s'acabi de pressa. Que són molts i molts i molts més que no ho sembla de primer cop d'ull. Hi ha molta gent a Catalunya que viu bé i prospera i triomfa perquè hi ha guerra. Hi ha molta gent a Catalunya que pensa amb terror que la guerra pot tenir una fi, perquè saben que la fi de la guerra fóra per a ells la ruïna, perquè saben que la fi de la guerra els llevaria tota mena de força, i la situació de privilegi que per la força s'han creat i els profits que en treuen. I és per això que s'oposen amb tanta fúria a l'establiment d'un ordre. No perquè sigui poc revolucionari. Això és l'excusa. S'hi oposen perquè és un ordre. I perquè saben que un ordre, tan revolucionari com es vulgui, però ordre al capdavant i coordinació de totes les nostres forces al fi de guanyar la guerra, significa guanyar-la ràpidament. I el que volen ells no és això, el que ells volen és que la guerra duri.

Tot Catalunya és plena de dalt a baix de cinques columnes. No altra cosa són tants i tants Comitès que administren les indústries d'esquena a l'interès col·lectiu, que entrebanquen i desfan sense ordre ni concert la nostra economia, que tiren només a prosperar ells, encara que el món s'enfonsi, amb una ferotgia d'egoisme burgès que mai no havien conegut als més assedegats de guanys dels antics burgesos.

I aquesta lepra moral del lerrouisme, paràsits de la República, gangrena de la revolució, que s'ha filtrat a tot arreu amb la seva velle tàctica d'encobrir amb el més frenètic extremisme demagògic les més baixes turpituds, les més desenfrenades rampinyes que és sinó una immensa, una terrible cinquena columna, que ens durà a la perdició, si no ens decidim a eliminar amb les més dràstiques mesures?

Cinquena columna igualment tantes i tantes collectivitzacions forçades, arbitràries, absurdes, sense llei ni norma, contraposades a les necessitats de l'hora present i al tarannà dels catalans, que desenganyen de la revolució i fan renegar de la revolució, i tan mal administrades algunes com aquesta dels barbers, que ens farà anar pel món amb cabelleres merovingies, perquè tallar-se els cabells exigirà una situació de privilegi dins de la

revolució, similar a la que tenien en règim burgès els antics milionaris.

Cinquena columna els que drenen d'una manera setguda i sistemàtica la moneda d'argent i dificulten l'intercanvi i produeixen inquietud en el mercat i fan que baixi de valor la nostra moneda i que de contraprop els preus s'apugin.

Cinquena columna, els que pensen que la revolució s'ha fet al sol fi que ells triomfin i es diverteixin i assaltin els llocs de comandament i responsabilitat, i en volen l'honor i el sou, però no fer-ne la feina.

Cinquena columna, els comerciants sense escrúpols ni vergonya, que exhorten sota preu productes de la terra i de la indústria, i situen les diferències en moneda estrangera, i realitzen de fet una exportació de capital, i empobreixen d'altre tant el país, atents només a llur negoci.

Que ningú no parli, però, de derrotisme. Són moltes les causes que han contribuït a desmoralitzar la reraguarda i el seu front de treball. Ningú que tingui despert l'entiment, ningú que sàpiga guaitar fins el fons de les realitats de l'hora actual, no les ignora aquestes causes de desmoralització. N'hi ha una, sobretot, que explica amb escreix aquest desmenjament davant de la feina. A l'obrer li han dit en tots els tons i en totes les formes que a la fi havia sonat l'hora de la seva llibertat, que ja mai més cap paràsit no li xuclaria la seva suor, que s'havien acabat per sempre tota mena de privilegis. I mai no havia pesat damunt de la massa anònima una tan feixuga tirania, mai no s'havia sentit tan menyspreada i vexada, mai no hi havia hagut tan poc respecte a la dignitat de l'home, mai no havien existit tanta diferenciació i tants privilegis. Per cada burgès d'abans, avui n'han sortit a dotzenes. Amb la mateixa vanitat dels d'abans i el mateix afany de domini dels d'abans i la mateixa set de profit i de gaudi. L'obrer els veu passar, grassos i llueus, amb la gran pistolarra penjada a la cintura. L'únic mèrit que els distingeix de la gent del comú és aquest: tenir una pistola. I no fer-se cap escrúpols de servir-se'n, contra la gent indefensa de la reraguarda. La pistola els és instrument de poder, i diploma de privilegi, i raó de l'ure insolent. La pistola fa que a taula no els manquin mai les viandes més fines, mentre a la llar dels que no tenen pistola tot són privacions. La pistola els val de cobrar una bona soldada, ells que viuen esquena-drets, a costa dels que penen i suen perquè els nous burgesos puguin triomfar i divertir-se. Com voleu que l'obrer que veu tot això i pateix de tot això i renega de tot això, pugui tenir el pensament i la voluntat a la feina? Com voleu que no perdi la fe en una revolució que li falsifiquen d'aquesta manera?

MANUEL PEDROL
Olis purs d'oliva
TARRAGONA

Fiscalia de la República a Tarragona

Per tal de donar compliment a les ordres rebudes de la Superioritat, aquesta Fiscalia de la República a Tarragona

Fa avinent:

Que tota persona que tingui coneixement de fets autèntics o que pugui sapiguer per altres persones, singularment pels evadits dels sectors facciosos, de fets monstruosos

comesos per aquells, afusellaments i assassinats de tota índole, violacions, xifres de les víctimes, danys a edificis i monuments artístics, destrucció d'arborat i plantacions, i quants fets patentitzin la crueltat i barbàrie dels procediments de terror dels insurgents, hauran de presentar-se en aquesta Fiscalia (edifici de l'Audiència) per a formalitzar el corresponent informe.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jordi

Baixada Misericòrdia, 10 i 12—

Tel. 1847

SUCURSA L'unió, 14 i Arnanya, 1

—Tel. 1848

TARRAGONA

La millor casa assortida en

Cotxes Cadires per a nens

Magatzems
ROCH

Rambla 14 d'Abril, 42

TARRAGONA

Un prec als sardanistes

Per la catalanitat

Catalunya, en aquests moments difícils, dona una impressió de decadència patriòtica que a tots els catalans ens treu mèrits tot reportant-vos una desconfiança entre nosaltres.

Davant aquesta feblesa catalanista solament ens resta un únic camí i aquest és el del sentit comú català, que ens farà sentir la veu de la nostra consciència, i reviurà en esperit com mai, enlairant als quatre vents la nostra voluntat racial, les normes nostrades i l'ideal de catalanitat avui decadents i tornant a ésser la nostra Catalunya la gran, la floreixent, la forta.

Amb aquesta feblesa els catalans hem perdut la raó i la força. Certs moments reconeixem la força de la nostra raó però no ens sentim prou forts d'esperit. Hi ha aquella dita catalana: La raó s'imposa damunt la força. Però la raó sense la força de l'esperit de lluita, no pot assolir els anhels desitjats per quan no pot lluitar per la seva feblesa davant l'enemic. Crec en la nostra raó i en la força d'aquesta raó. Quan ens en convencem ens farem respectar i la capacitat catalana guiarà el nostre camí i el nostre treball.

Recordo aquells temps de la Diputació perquè defensàvem la parla i els costums nostrats. En el nostre interior va néixer la rebel·lia perquè érem catalans.

Llavors, a la nostra ciutat, hi havia dos Foments de la Sardana, el de l'Orfeó i el de l'Harmonia. To tel jovent dansava la sardana.

Cada sardanista procurava fer-ho millor.

Avui també tenim dos Foments, el de l'Orfeó i el de l'Harmonia. Però avui solament donen la sensació dels noms i d'un passat. Em podran dir: Nosaltres encara comptem amb tants o tants socis. I jo pregunto: I l'activitat de llurs dirigents? Nulla! Motius? Circumstàncies obligades. D'acord, i tal vegada poden ésser-ne les causes que els dos Foments es trobin en estat caòtic. Tal volta ha estat la indecisió, manca d'esperit de lluita, en una paraula, manca de catalanitat.

Sardanistes! Avui més que mai hem d'emprendre un camí, una tasca i una vida nova per tal de dur a bon terme una obra més intensa i extensa en comparació del primer període sardanista. Si aleshores els sardanistes ens dividim per culpa dels recels i rancúnies personals que eren un obstacle per un desenvolupament esplendorós de la nostra dansa, avui atents a la realitat catalana, mirant aquesta feblesa que en alguns moments hem tingut, hem de superar-les i tenim l'obligació d'obrir els braços en senyal de germanor.

Aquesta és la trajectòria que hem de seguir. Formem un sol Foment de la Sardana. Donarem, així, la sensació que pels nostres esforços hem sabut solucionar aquesta debilitat existent. I amb l'ajut i col·laboració dels sardanistes no pot pas fracassar per quan tindrà vida pròpia.

Visca la unió dels sardanistes! Visca la nostra pàtria catalana!

UN CATALANISTA

La veu de les comarques

TORREDEMBARRA

BALL BENEFIC

El diumenge propassat, dia 23, es celebrà en el teatre de l'Unió de Cooperadors, un ball organitzat per uns quants joves, admirablement dirigits pel company Joan Virgili, el qual en repetides ocasions ha posat a prova el seu altruisme envers tota causa justa i noble.

Aquest ball, fou a benefici dels hospitals de sang, recaptant-se la quantitat de pessetes.

Despeses. 700'65

Benefici. 247'65

El ball fou amenitzat per la renomada orquestrina Melody Jazz

de Vendrell, la qual interpretà acerts ballables, els quals complagueren moltíssim.

Assistí molt públic, el qual restà complagut, patentitzant una vegada més el seu amor a la causa antifeixista i contribuint desinteressadament a la quota assignada per la Comissió organitzadora.

Companyons organitzadors!, el poble de Torredembarra sabrà premiar el vostre esforç i la vostra activitat, esmerçades a l'uníson, fent que organitzeu actes similars, doncs sempre que sigui per hospitals de sang, Torredembarra no ha de regatejar la seva col·laboració desinteressada.

C. ALIAGA

Delegació d'Hisenda

Les corporacions, entitats o empreses domiciliades en aquesta ex-provincia, han d'ingressar en el compte obert en el Banc d'Espanya a nom del Tresor públic, l'import dels cupons, dividends i qualsevolga altra classe de drets inherents als títols emesos per les mateixes, sempre que aquells drets no haguessin sigut satisfets directament als propietaris dels valors mobiliaris.

Els esmentats ingressos han d'efectuar-se immediatament després de transcorregut el termini de dos mesos a comptar des de la data del venciment d'aquells drets.

Les societats mercantils establertes en aquesta ex-provincia han de presentar a la Intervenció d'aquesta Delegació d'Hisenda, pels valors mobiliaris que tinguin emesos, certificacions expressives de l'import a pagar en cada venciment, des del 15 d'agost de 1936, per interessos, beneficis i amortització d'aquests valors, import dels pagaments efectuats en els dos primers mesos a comptar del dia del venciment i diferència que resulti a ingressar. Aquestes certificacions han d'ésser presentades també en el cas que les societats no atenguin el pagament de llurs obligacions, expressant, però, aquesta circumstància.

D'acord amb el que estableixen les disposicions legals vigents i prèvia la formació de l'oportú expedient que acabarà amb la declaració per part d'aquesta Delegació d'Hisenda del dret del reclamant a cobrar l'import dels cupons vençuts, títols amortitzats, etc., serà lliurada la corresponent ordre de pagament amb càrrec a l'expressat compte obert en el Banc d'Espanya.

Tarragona, 26 de maig del 1937.
El delegat d'Hisenda, Fèlix Rodrigo.

CAIXA POSTAL D'ESTALVIS

(amb la garantia de l'Estat)

INTERES. — 3 per 100 anual en llibretes de lliure disposició.

LLIBRETES A TERMINI D'UN ANY. — 3 i mig per 100 anual

SECRET ABSOLUT. — GARANTIA SEGURA

El diner que ingresseu a la Caixa Postal d'Estalvis podeu operar a totes les Oficines de Correus d'Espanya.

Es portar el diner damunt sense cap risc i disposar del mateix en qualsevol lloc on es necessiti.

EL DINER AMAGAT NO PRODUÏX CAP AVENTATGE!

No està segur. Sofreix igualment les contingències de la Hisenda. I produeix un dany a l'Economia de la Nació

ELS ESTALVIS A CASA VOSTRA O A LA VOSTRA BUTACA

CORREN EL PERILL D'ESSER ROBATS O D'EXTRAVIAR-SE

Aquest perill desapareix completament si els ingresseu a la CAIXA POSTAL D'ESTALVIS. Perquè encara que perdeu la llibreta NINGÚ POT OPERAR AMB LA MATEIXA i la CAIXA POSTAL D'ESTALVIS vos expedirà un duplicat AMB EL MATEIX REMANENT a favor vostre.

S'admeten imposicions DES D'UNA PESSETA A TOTES LES OFICINES DE CORREUS

ACOSTUMEU-VOS A DIPOSITAR ELS VOSTRES ESTALVIS A LA CAIXA POSTAL!

Ingrés a l'escola de guerra

Acadèmia ROIG

Colom, 24

Ingrés a l'escola de guerra

Acadèmia ROIG
Colom, 24

NOTES INFORMATIVES

EL DIRECTOR GENERAL DEL PATRIMONI

Ahir estigué a la nostra ciutat el director general de Béns del Patrimoni de la Generalitat on en absència de la Generalitat, senyor Irla.

Al matí estigué a la Comissaria de la Generalitat on en absència del comissari fou atès pel seu secretari senyor Jorba.

ESDEVENIMENTS POLITICS?

Hom diu que dintre breus dies es presentarà a la nostra ciutat un afer polític de bastanta transcendència i que posarà a Tarragona al nivell d'altres importants poblacions catalanes.

Segons referències, una agrupació professional, de molt relleu dins el món de la cultura, ha proposat o pensa fer-ho, una proposició de censura contra determinat conseller municipal, que podria determinar la dimissió d'una fracció que té una nombrosa minoria a l'Ajuntament.

Per avui, respectant la reserva dels protestaris, no podem ésser més precisos.

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat en
mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

ARBITRI SOBRE VEHICLES

Essent molts els vehicles de tracció animal i mecànica (carros, bicicletes, motos, etc.), que circulen sense portar la placa justificativa d'haver-se registrat a les oficines municipals i d'haver pagat els arbitris corresponents, es fa avinent que tots aquells propietaris que en el termini de deu dies no compleixin dit requisit reglamentari incurran en la multa del doble de l'arbitri i els vehicles seran detinguts pels agents del Municipi.

Tarragona, 26 de maig del 1937.
—L'alcalde, R. Boronat.

CONSELLERIA DE GOVERNACIO. — DEPARTAMENT DE MERCATS

Aquesta Conselleria, vist els abusos comesos en la repartició poc equitativa de carn de porc, fa avinent a tot el públic en general, que d'avui en endavant solament podrà expendre's com a màxim cen grams per persona.

S'adverteix que els qui efectuïn compres per a diversos familiars, la quantitat total corresponent se li servirà a base de diverses classes de porc, a l'objecte d'obtenir una major redistribució de les diferents classes posades en venda.

NEGOCIAT DE QUINTES

Amb el fi d'assabentar-los d'un assumpte d'interès, són pregats els individus procedents de la regió gallega de presentar-se en el Negociat de reclutament d'aquest Ajuntament a qualsevol hora hàbil d'oficina.

Andreu J. Capdevila
FUNERARIA

J. Nogués, 22.-Telèfon, 1440

TARRAGONA

SOCORS ROIG INTERNACIONAL

Aquest Comitè local dels Socors Roig Internacional, ha rebut del CADCI (U. G. T.), un donatiu de mil dues-centes vint-i-cinc pessetes, amb destí a l'Ajuntament a Madrid, les quals junt amb 5.000 pessetes entregades amb anterioritat, fan un total de 6.225 pessetes, reaptades en concepte d'un dia de jornal entre els empleats inscrits a aquell centre.

Aquest Comitè local en nom propi i de la gloriosa capital de la República els dona les més expressives gràcies.

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Núria Artigas Candela.
Josepa Jornet Grant.
Joan Mestres Calbet.

Defuncions

Joana Agramunt Ribes, P. Maçà, 11, de tres anys i mig.
Teresa Capdevila Vilalta, Natzarret, 10, de 71 anys.

Matrimonis

Cap.

LABORATORI
Radio-Electric
BOVE

Baixa'a Misericòrdia
Telèfons 1267 i 1668

El temps

OBSERVACIONS METEOROLOGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: Màxima, 22; mínima, 15.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 766'6; a les 18, 765'9.

Direcció del vent: A les 8 h., NWE.; a les 18, S.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Secció Esportiva

Cops d'Escombra

ENDEVINALLA

El dilluns passat, el delegat de l'"Arroç i Fideus" no assistí a la reunió de delegats del Campionat Local.

I és que en aquell moment, el xicot assistia a una altra reunió. Volem advertir que és celebrava Rambla amunt i Rambla avall i dels reunits ell n'era l'únic mascle.

UN IMITADOR DEL COMTE NOWINA

Per al proper mes de juny hi ha organitzat a la nostra ciutat un festival de caire benèfic a la Plaça de Braus, i un dels principals atractius del programa es la celebració d'uns "matxs" de "catch-as-catch-can".

Per tal de prendre part en aquest festival, s'estan entrenant activament els coneguts "pesos moscas" de Tarragona, Michelin (a) "Refugio" i el no menys cèlebre "Palmiro".

Aquests dos xicots han de celebrar un matx d'eliminària per tal de sapiguer quin dels dos haurà de lluitar contra el conegut Comte Nowina, un dels millors lluitadors d'Europa.

Persones que han presenciats l'entrenament i estan ben enterades de l'assumpte, ens diuen que "Michelin" (a) Refugio, és el que guanyarà i fins i tot s'atreveixen a dir que aquest no en tindrà per un "beure" al campió europeu de "catch".

Solament aconsellem a l'amich Michelin, que en lloc de dedicar-se a lluitar a "catch", es dediqui a la venda de bacallà i arengades.

UNS ESCANDALOSOS

Diumenge, a primera hora del matí, vàrem quedar astorats, en veure en plena Rambla a "Palmiro" (avui estem per ell) i altres "fílharmonics" tocant una "trompeta" i fent un fort aldarull. Al sentir aquelles notes "music-halls" vàrem quedar entusiasmats, doncs, ho feien de primera, i desseguida ens vàrem acostar a un d'ells i li vàrem preguntar:

—Què esteu guillats?

Encara no havíem acabat de pronunciar aquests mots, quan ens respongué, tot enfurismat:

—No, home, no; estem assajant per tal de debutar ben aviat en la "Banda de Chinchón".

Front d'Aragó

Comunicat del matí del cap de l'Exèrcit de l'Est a S. E. el President de Catalunya

Barcelona, 27. — L'aviació facciosa ha bombardejat les nostres

posicions d'Azaila i el poble del i ha produït alguns danys mateix nom, sense causar víctimes rials.

A la resta dels sectors i sotssectors res de nou.

Front del Centre

Madrid, 27. — Les bateries de l'Exèrcit Popular han bombardejat amb alguna intensitat, durant la matinalada passada i primeres hores d'aquest matí, les posicions enemigues de la Ciutat Universitària, front dels Francesos, carretera de La Corunya i Cerro Garabitas.

Sembla que a aquestes hores intentaren realitzar alguns moviments sobre el nostre camp, però els disparos de les nostres bateries ho han impedit, i han quedat reduïts a la impotència.

Després han estat castigades les posicions rebels del Sud del Teix, dificultant les vies de comunicació dels feixistes, puix que la immensa majoria de les carreteres que uneixen els nuclis enemics estan batudes pels nostres canons, metralladores i morters. En alguns sectors han estat millorades les posicions de l'exèrcit popular.

Han continuat les incursions i operacions de càstig al sector Nord de la província de Guadalajara, per part de les patrulles del nostre exèrcit.

Les nostres bateries han actuat energicament sobre les posicions faccioses, obligant-les en algunes ocasions a la immobilitat i en altres a replegar-se. Amb aquest motiu, en alguns sectors, les nostres forces milloraren les seves posicions en la carretera general d'Aragó i al sector on arrabassaren als feixistes set pobles i una important extensió de terreny.

Al Jarama, els rebels efectuaren algunes concentracions pel sector de Morata de Tajuña, però la nostra artilleria les desfèu per complet, per la qual cosa no tornaren a donar senyals de vida.

Al sector de la línia ferrada, el nostre exèrcit s'ha apropiat a les trinxeres rebels; i convenientment parapetat, féu foc de fusell-metralladora i morter contra els reduïts de l'exèrcit invasor, i els causà moltes baixes.

També l'artilleria lleial ha bombardejat les posicions enemigues d'aquest sector.

La nostra aviació ha realitzat vols d'observació a tots els sectors del front del Centre, especialment als encontorns de Madrid i particularment als nuclis ferroviaris i vies de comunicació.

Els aparells de bombardeig han deixat caure la seva càrrega a les posicions feixistes.

Al Sud del Teix, Nord de Guadalajara i província d'Àvila, els bombardeigs han estat molt eficaços i els nostres avions han tornat a les seves bases sense novetat.

El general Pozas a la Generalitat

Barcelona, 27. — Els periodistes han tingut oportunitat de conversar breus moments amb el cap de l'Exèrcit de l'Est, quan aquest migdia ha estat al Palau de la Generalitat.

El senyor Pozas ha remarcat que la seva visita no tenia caràcter extraordinari, puix que anava únicament a saludar el President, atenent que des que prengué possessió de la Divisió no havia estat a veure el senyor Companys.

—Veritablement no pus dir-vos res més —ha afegit— puix que de qüestions de guerra no passa res destacable, i del que podria dir-vos de l'exèrcit que reorganitzem, no convé que tingui difusió. Hi ha, únicament, avui, el bombardeig de Reus, per part d'uns avions facciosos, sense conseqüències.

El general Pozas ha conferenciat amb el senyor Companys al despatx oficial d'aquest.

ULTIMA HORA

Comunicat oficial del Ministeri de Defensa

València, 27. — Comunicat oficial del Ministeri de Defensa, facilitat a les 22 hores:

Exèrcit de terra:

Centre. — En un brillant avanç de les forces del Quart Cos de l'Exèrcit s'han ocupat les posicions de La Muela i Espinosa i el poble d'Estreñares.

A la resta dels fronts, foc de fusell i metralladora, sense conseqüències.

S'han passat a les nostres files tres evadits del camp facciós amb armament i municions.

Est. — Als diversos fronts d'aquest exèrcit, lleuger foc de fusell i canó que ha estat contrabatat eficaçment per les bateries republicanes.

L'aviació facciosa ha bombardejat les posicions de Pina i Gelsa, sense conseqüències.

S'han passat a les nostres files onze legionaris i dos soldats amb armament i onu paisans.

Nord. — Euzkadi: L'enemic recolzat intensament per la seva artilleria i aviació ha atacat les nostres posicions del front centre.

Als demés fronts, lleuger foc d'artilleria.

S'han passat a les nostres files, un caporal, sis soldats i un paisà.

Astúries: A Oviedo, l'artilleria lleial actua amb gran intensitat al "Campo de San Francisco".

A l'Escamplado, foc d'artilleria.

A Belmonte, en un cop de mà es feren dos presoners, havent-se passat demés a les nostres files, un caporal, sis soldats i sis paisans.

Sud-Teix. — L'aviació facciosa ha bombardejat Llobera i Huerba, sense conseqüències.

Lleuger foc de fusell i metralladora, havent-se passat a les nostres files quatre soldats i tres paisans.

Sud. — En un cop de mà pel front de la 22 Brigada es feren dos presoners.

L'enemic atacà repetidament les nostres posicions de Trevelz, essent fàcilment refusat.

Exèrcit de l'aire:

Sector Est. — Anit, a les 21'50 foren bombardejades les posicions enemigues de Fuentes d'Ebro. A les 22'35, els objectius militars d'Osca, essent repetit de matinalada aquest bombardeig.

Els esmentats serveis s'efectuaren, setnse novetat per la nostra part.

Anunciar a "LLIBERTAT" es assegurar la marxa econòmica de l'establiment!

Cal saber on es va

L'observador de les nostres coses té, tanmateix, material més que suficient per a fer comentaris i disposicions sobre les realitats i misèries de la nostra reraguàrdia. Fa pocs dies llegíem un article d'un ex-conseller de la Generalitat en que s'afirmava que el 19 de juliol els anarquistes havien estat massa benèvols i que potser hauria volgut la pena d'afusellar uns quants republicans. Trobem la idea encertada i lamentem que s'esperés fins el maig per a realitzar-la. El 19 de juliol tothom estava d'acord amb una cosa; que els sindicats havien de dirigir la vida econòmica del país i així començaren a fer-ho. Ara hem vist un manifest dels màxims dirigents d'un moviment antiestatal que demanen que l'Estat ajudi les col·lectivitats obreres i camperoles. No havíem quedat que eren els sindicats els que dirigien la vida econòmica del país? No havíem quedat que l'Estat era un destorb? Per la nostra part afirmem: és intolerable que es vulgui ressuscitar l'antic concepte de gremi. És intolerable que es monopolitzin certs afers i l'Estat pagui les indústries que viuen a precari. Cal anar a un destriament de les funcions. Si el sindicat vol dirigir la vida econòmica del país, pot fer-ho. A condició que sigui una direcció única i responsable i que es carregui tant amb les indústries florents com les que no ho són. Què ha fet el sindicalisme per a la redistribució de treball? Es que es pot tolerar que en plena guerra hi hagi qui es preocupi d'aguantar les indústries de perfums o les indústries de luxe i sigui la Generalitat qui pagui els jornals d'aquestes "víctimes" de la revolució? Es que és tolerable que mentre els transports, els tramvies, els autobusos, la indústria del vestir, dona milions, la Generalitat es vegi obligada a pagar jornals d'indústries en fallida inexorable? Es que hi ha dret que centenars de funcionaris no puguin cobrar a fi de mes perquè les contribucions, els impostos les rendes, no donen cap rendi-

ment?

La situació ha d'aclarir-se perquè hi ha un confusionisme tal que estem a punt de no saber on som ni on anem. Ara resulta que en nom de la "política" es vol condemnar una cosa tan vella i tan coneguda com és la governació d'un poble. Que farien els que volen suprimir la "política" una vegada tinguessin el poder? Es que tenen fórmules màgiques, que només les coneix un tal Pierre Benard bon senyor de Clichy? Es que tot el món ens ha de mirar amb una mena de curiositat estranya, com si nosaltres fóssim "especimens" rars de nous sistemes econòmics?

Ara resulta, també, que la revolució ha d'ésser "espanyola", que no hem d'estar en contacte amb l'estranger. Per a condemnar una política d'un partit polític determinat, la qual política nosaltres discutim quan ho creuem necessari es menysprea l'internacionalisme. Es a dir el moviment obrer abdicar d'una fórmula que havia estat fins ara el seu màxim orgull. Però pel que presuposa aquesta condemna, és que hi ha a Europa altres aliats que els que tenim? Es que ens podem passar d'aquests aliats? Es que en nom de "l'antipolítica" podem demanar la col·laboració, l'ajut d'altres forces que les que avui ens ajuden?

El pitjor de tot és no saber on es va. Es no tenir sistema d'idees que encaixi dintre el món en què vivim. Revolució? Naturalment, revolució. Però revolució autèntica. Parlem de nacionalitzar o socialitzar les riqueses que ho poden ésser. Parlem de la Banca, de la gran indústria, de la distribució. No col·lectivitzem, pistola en mà, vaquerries insignificants, botigues de robes on treballen marit i muller, barberies que acaben prenent-nos el pel de debò, així és, apujant els preus. Més seriositat, més responsabilitat, menys demagogia, menys esperit de cleda. Aleshores podrem començar d'entendre'ns.

De "LA HUMANITAT"

Espigolant

"La Publicitat" i respecte l'acord invertebrant i absurd del Gepci d'obligar a la sindicació forçada als petits comerciants diu molt logicament:

"Per això avui ens creiem amb dret a condemnar la posició sectària que revela aquesta nota del Gepci. Fóra llarg discutir si és un encert o una errada, en la teoria i en la pràctica, la sindicació dels comerciants i dels industrials. Creiem que, al marge de l'aparell imponent de les sindicals, la menestralia catalana, forta de la seva lleial col·laboració amb la Revolució i dels serveis retuts a Catalunya i a la Llibertat, ha de trobar garantits els seus drets i fixats els seus deures en la legislació i en l'acció de Govern. I no admetem que, sots capa de protecció, que hom diria interessada, d'un sector social, hoi vulgui fer-li adoptar una tàctica de coacció, indigna de la seva història, i que no és pas la més apropiada per a ell en aquest moment."

"Diari de Barcelona" fent-se ressò de l'ambient enarrit de comarques exposa sincerament:

"Hi ha sectors a Catalunya on encara campen els etèrns "incontrolats" o "super-controlats", Com volguen.

Qui estigui encarregat de resoldre aquests fons locals que ho faci sense esperar, perquè la subsistència d'aquestes coses no pot ésser beneficiosa per a ningú.

I, a més, nosaltres tenim raó; i fem aquestes reclamacions per aquest motiu precisament. Perquè tenim raó.

Demanem a qui estigui encarregat de resoldre-ho, que s'acabin els vèts contra les organitzacions que estigueren al costat del Govern quan van haver d'estar-hi. Es a dir, a les hores de perill. I ho demanem a les autoritats revolucionàries, perquè no passin mai per la vergonya de demanar-ho als qui usant una il·legítima situació de privilegi a les comarques catalanes volen imposar la seva voluntat.

INGRÉS

BATXILLERAT

la 1.ª carrera

ASSEGUREU UNA
: BONA BASE :

Acadèmia ROIG

Colom, 24

Remetem el cas perquè altres ho han fet, i és una vergonya que això es faci.

Hi ha un Govern legítim que ha d'estar enfront de tots els poders clandestins entronitzats, i és a aquest Govern a qui s'ha de reclamar perquè atengui i acabi les irregularitats que existeixen."

L' "antena" de "La Humanitat" amb una claredat extraordinària diu coses moltes cretes que mereixen ésser reproduïdes no precisament a la premsa de Barcelona sinó també a la de comarques, especialment al Pirineu català:

"Els de la "Soli" continuen fent veure que són més sords que una campana. Com si no sabessin el que en deu mesos ha succeït a la frontera ara torna amb la seva galeria d'homes il·lustres, naturalment republicans.

Potser ja en fa un gra massa. Que posi "a la picota" republicans que varen marxar sense un céntim i que treballen oficialment pel Govern és francament intolerable.

Quan parlarà la "Soli" dels milers de casos de la frontera de Puigcerdà? Quan parlarà de l'extradició d'aquell que es va endur de la Conselleria d'Economia uns milions? Quan parlarà de tot el que ha de parlar i que, segurament, interessaria molt més a l'opinió que no pas el saber que un republicà és a l'estranger sense diners i amb missió oficial?

Per cert el poble ja comença a saber el que molts es creuen que ignora."

"La Vanguardia" en la seva editorial d'ahir diu que les batalles diplomàtiques es guanyen als fronts de guerra.

Després de parlar de l'heroica resistència de Madrid i de llur importància a l'estranger parla també de Bilbao i llur braó en defensar-se de les hosts feixistes relacionant aquests fets amb l'ambient que pugui provocar això de casa.

"Pues bien: el "crak" irremediable del fascismo — repetimos — está en nuestras manos. El Gobierno de la República, hoy rector único de las armas españolas, tiene la palabra. No podemos dejar de registrar aquí la complacencia que nos han producido las manifestaciones hechas ayer por el ge-

Sense lleialtat rutllarem malament

No creiem que els dirigents del P. S. U. C. estiguin conformes amb la tàctica que empen els seus representants a les comarques de Tortosa. D'allà se'ns denuncia que elements d'aquell Partit constitueixen Ajuntament al seu gust, sense tenir per a res en compte els decrets vigents sobre la matèria. Esperem la consegüent desautorització d'aquella conducta.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

ALSINA

CAMISER

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada, Pelxateria, 9 - Telf. 1197, 1
Plaça de la República, 13 - Telf. 1632

Secció esportiva

FUTBOL

REUS DEPORTIU

CAL D'ESPORTS

Diumenge es jugarà aquest partit en el terreny de joc del Reus, a profit de les famílies de les víctimes dels bombardeigs a l'enxems que d'homenatge als caiguts per la metralla feixista. Aquest partit és el canvi de visita del partit jugat diumenge passat a la nostra ciutat i que acabà amb el resultat de 2 goals a 0 favorable a l'onze local.

En aquest partit, doncs, quedarà liquidat el trofeu que feu ofrena del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya.

El partit és presenta molt disputat i és un xic difícil pronosticar sobre el futur guanyador del trofeu, ja que l'avantatge conquerida diumenge passat és poca, si és té en compte que el Reus al seu camp es molt perillós.

La composició del Casal no és segura i és barregen varis noms. Es de suposar que en la nostra edició de demà podrem donar l'onze segur.

Laboratori Ràdio-Elèctric BOVÉ

us facilita el número premiat
ahir en el sorteig dels cescs:

651

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Bové, Baixada Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

Ciutadans! Ja sou d'«AMICS de LLIBERTAT»?